

Portraits of Asia (4)

Indonesië

“Ada aircon?” (“Is er airco?”)

“Tidak ada.” (“Is er niet.”)

“Ada fan?”

“Tidak ada.”

“Ada breakfast?”

“Tidak ada.”

Neen, er is echt niets in Losmen Bambu, ook geen elektriciteit of stromend water. Het enige waar dit Javaanse pensionnetje op kan bogen, is de beroerdste prijs-kwaliteit-verhouding in zes maanden Portraits of Asia.

Aangezien alle andere overnachtingsopties tientallen kilometers en honderden hoogtemeters verwijderd zijn, blijven we toch hier. Bij de kakkerlakken en de schimmel op de muur. Gelukkig maakt het uitzicht veel goed: honderd meter verder bevindt zich, prominent op een rots in het water, het Javaanse antwoord op Pura Tanah Lot, een van Bali's bekendste en fotogeniekste tempels (en grootste tourist traps). Enkele weken geleden lieten we op Bali de afslag voor Tanah Lot letterlijk links liggen. Het wegphotoshopen van honderden toeris-

ten om een enigszins bruikbare foto over te houden, leek me onbegonnen werk. Of het nu door goddelijke voorzienigheid is of door puur toeval, twee weken later krijgen we, op Pantai Balemkanbang aan de Zuidkust van Java Timur (Oost-Java), een herkansing. Even lijkt het alsof we deze watertempel zelfs helemaal voor ons alleen hebben, maar dan spot ik in de verte iets dat op een flits op een statief lijkt. Ik wrijf me de ogen even uit, want de enige flits-op-statief die ik de laatste maanden gezien heb was de mijne. Aan het andere eind van het statief blijkt een assistent te hangen en nog wat verder geeft een fotograaf instructies aan een bruidskoppel. Aangezien het al een tijd geleden is dat ik nog een ouderwetse fotografen-onder-elkaar-tech-no-babbel heb kunnen voeren, wandel ik op de set af. Blijkt dat het gezelschap een dikke tweehonderd kilometer veil had om op dit strand een fotoshoot te komen doen. Onze Engelse conversatie is al even gebroken als mijn rug na weken fietsen over een lappendeken van pokdalig asfalt, maar wanneer we overschakelen op de taal van het licht, verstaan we elkaar perfect. Er worden tips uitgewisseld en collegiaal houden we de light stands voor elkaar vast. Het licht is hier, van kort na zonsopgang tot kort voor zonsondergang, zo hard dat je wel moet flitsen.

Four weddings... and a fashion shoot

Even later zitten mijn partner en ik in een warung aan het strand. We maken een nasi goreng soldaat en slaan een praatje met de lokale ‘intelligent polis’ (een politieofficier die intelligent genoeg is om geen uniform te hoeven dragen, maar zich dan wel als dusdanig kenbaar maakt). Vanuit een ooghoek zie ik een koppel met bruidsjurk over het strand lopen. Even denk ik dat het duo van daar-net van garderobe veranderd is, maar het blijkt een andere verlovingsshoot te zijn: we zullen die doordeweekse namiddag niet minder dan vier verschillende huwelijkskoppels en -fotografen de revue zien passeren.

Moslimkoppels die poseren voor een hindoe tempel en een (niet al te katholieke) christen die het allemaal geïnteresseerd gade slaat. Het is sinds onze overnachting in het protestantse weeshuis in Blingingsari op Bali (zie kaderstuk ‘Adopt-a-photo: een foto in ruil voor rijst’) dat we nog zoveel religieuze vreedzame coëxistentie hebben meegemaakt.

Tegen vier uur – fashionably late is een uitdrukking die meer dan ooit van toepassing zal blijken – komt nog een bestelwagen Pantai Balekambang opgereden. Het strand heeft ondertussen iets van een Ikea parking rond Kerstmis. Geen wedding ditmaal, laat staan een funeral, maar

Adopt-a-photo: rijst in ruil voor een foto

In de West-Balinese jungle fietsen we door Blimbingsari. Een speciaal dorp: er leeft een 100% protestantse gemeenschap, midden tussen de hindoe dorpen. Drie kilometer verderop ligt een katholiek dorp en wat kilometers voordien lunchten we in een 'warung muslim'. Interreligiositeit is hier vanzelfsprekend.

In Blimbingsari staat een weeshuis, Panti Asuhan Widhya Asih II. Hier wordt onze Polaroid Pogo printer op zijn uithoudingsvermogen getest. 80 kinderen tussen 2 en 14 jaar leven hier samen en allemaal willen ze, luidkeels 'I am photo' scanderend, op de foto. Op onze fietsen, op de schommel, met hun vriendjes. Het printertje speelt voor kerstman. We blijven een nachtje logeren, eten aan de lange tafel mee van de rijstmaaltijd, kijken naar de dans- en muzieklessen en zijn onder de indruk. Dit project biedt kinderen die anders kansloos zouden zijn een toekomst. Dit willen we steunen! We brainstormen een halve nacht en het resultaat is het adopt-a-photo project: een foto in ruil voor rijst. Alle info op: www.portraitsofasia.be/blog/adopt-a-photo

een fashion shoot. Reflectieschermen, make-up artiesten en een heuse studioflits met battery pack waar mijn SB-900 reportageflitsje een acuut minderwaardigheidscomplex aan overhoudt. Ik vraag aan de ontwerper, die zoals het ontwerpers betaamt in een ecclectische mix van kledij gehuld gaat, of ik ook even mijn geluk mag proberen en tot mijn vreugde krijg ik één minuut. Nooit geweten dat één minuut zo lang en zo kort kon zijn: lang omdat het halve strand op je nerveuze westerse vingers staat te kijken en kort omdat diezelfde stress het doet uitschijnen alsof al de knoppen op je camera plots besloten hebben om een stoelendans te houden.

Rond vijf uur lijkt Pantai Balekambang één grote, interreligieuze catwalk annex trouwbeurs, tot het duister een half uurtje later onherroepelijk invalt. De dromerige blik van trouwlustigen, nog in de verf gezet door de obligate soft-focus filters en de glamour van de modeshoot, met z'n doelbewust onderbelichte achtergrond, ingeflitst model en ingestudeerde 'I'm untouchable' blik maakt plaats voor de realiteit van het derderangskamertje in Losmen Bambu. Om toch wat licht te hebben, steken we een kaars aan. Het Gitzo statief, een financieel equivalent van twee maanden accommodatie in Losmen Bambu, ontpopt zich als een niet onvriendelijke kandelaar. Een waakvlammetje-tegen-het-ongedierte na een uitermate flashy dag. ■

De fietsende fotograaf

Ben ik nu een fotograferende fietser of een fietsende fotograaf? Ik ben er zelf nog niet helemaal uit. Feit is dat het voor de fotograferende-fietser-slash-fietsende-fotograaf soms moeilijk is om beide te combineren.

Neem nu die avond in Zuid-Bali: zonsondergang aan de tempel Pura Rambut Sivi. De fotograaf wil wachten tot het einde van de zonsondergang rond half zeven. De fietser weet dat er dan nog 10 kilometer in de snel als een baksteen invallende, Balinese nacht gefietst moet worden. Op een drukke baan. Zonder pechstrook, laat staan een fietspad. Met een voorlicht dat wat betreft lichtopbrengst zelfs door een vuurvliegje geklopt wordt. En in de wetenschap dat er, in dit drukke hoogseizoen, nog slaapgelegenheid moet worden gevonden.

De fietser wint, maar de fotograaf wil 's anderendaags revanche. De volgende avond vertrek ik licht bepak om twintig voor zes, om twintig minuten en acht kilometer later hijgend bij de tempel aan

te komen. De tempelwachter laat me opnieuw betalen. Ik probeer nog: "But I've already paid yesterday". Maar de man is onverbiddelijk: "If today you take the bus to Denpasar (de Balinese hoofdstad) and tomorrow again, you also have to pay two times." Point taken. Tegen zoveel wijsheid kan ik niet op. Ik hoest dus op, temeer daar gisteren drie Fransen uit de tempel gezet zijn, omdat ze morden over de prijs. Helaas garandeert het ticket geen perfecte zonsondergang. Die zit namelijk verscholen achter een gigantische wolk. Ik besluit dan maar mijn eigen zonnetje-op-batterijen uit te halen en stel de flits op om een portretje van de filosoof/tempelwachter te maken. Na enkele foto's houdt ook mijn flits het voor bekeken. Geen wolk deze keer maar lege batterijen. Terwijl ik mijn boeltje pak, ziet de man mijn ontgoocheling. "Tomorrow you can come again. Free of charge." Gesterk door die mededeling duik ik de ondertussen ingevallen nacht in. Een vuurvliegje toont me de weg naar het guesthouse.

Deze foto werd samengesteld uit drie verschillende foto's, genomen op statief: twee available light belichtingen met belichtingscompensatie -2EV en 0EV, en één ingeflitste belichting met - voor wat de omgevingsbelichting betreft - belichtingscompensatie +2EV. Ik flitste enkel de laatste foto in om de impact van eventuele beweging van de tempelwachter tussen de foto's door te minimaliseren. De drie belichtingen werden daarna geïmporteerd in Lightroom en via de HDR-(High Dynamic Range) plugin Photomatrix Pro tot één foto verwerkt. De wind had er helaas voor gezorgd dat de blaadjes van de boom links op de

foto bewogen waren tussen de foto's onderling, iets waar HDR software moeilijk raad mee weet. Daarom werd één belichting (die waar de boom het best belicht was) in Photoshop als laag boven het HDR-resultaat gelegd en daarna met een laagmasker vermengd met de HDR-foto. De conversie naar zwartwit gebeurde via het excellente Silver Efex Pro, dat ook als plugin voor Lightroom beschikbaar is. Lightroom: www.adobe.com/products/photoshoplightroom Silver Efex Pro: www.niksoftware.com Photomatrix Pro: www.hdrsoft.com